உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தம்.

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

ஏழாந் தொகுதி

பத்திராதிபர்

இ. குப்புச்சாமி முதலியார்.

சென்னை

[illegible] [illegible] விலாஸ அச்சுக்கூடம்

1934.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தம்.

தொகுதி எ.] 1918௵ ஜனவரி௴ பகுதி [௧.

சாந்தோக்யோபநிஷத்து.

———:o:———

ஆறுவது பிரபாடகம்.

கண்டம் ௧.

சுவேதகேது எனும் ஆருணியரை அவர் பிதாவாகிய உத்தாலகர் நோக்கி, நீ தக்க ஒரு குருவினையடைந்து பிரமசரிய நிலையினையடைவாயாக, நமது குலத்தில் இங்ஙனம ஒருவரும் அநுஷ்டிக்கவில்லை. விருத்தியால் மாத்திரம் பிராமணராக விருந்தார்கள் என்றனர்.

௨. அங்ஙனமே சுவேதகேது தனது பனிரண்டாம் வயதுமுதல் இருபத்துநாலாவது வயதுவரையில் வேதங்கள் அத்தியயனஞ்செய்து அதனால் திருப்தியடைந்து பெருமை பாராட்டிக்கொண்டு திரும்பி வந்தனர்.

௩. பிதா புத்திரனை நோக்கி ஐய! கேட்காமல் கேட்கப்படுவதும், எண்ணாமல் எண்ணப்படுவதும், அறியாமல் அறியப்படுவதுமான உபதேசத்தினை அறிந்தனையோ என்றனர்.

௪. புத்திரன் அத்தகைய உபதேசம் எங்ஙனமிருக்குமென்றார். பிதா அவரைநோக்கி ஐய! மண்ணாலாகிய பல பாத்திரங்களாய பல பெயர்

வாய்ந்தவைகளா யிருக்கினும் அவையனைத்தும் மண்ணேயெனச் சத்திய மாய அறிந்ததுபோலும்,

ரு. தங்கக்கட்டி பெயரால் மாத்திரம் பல வித்தியாசம் அடைந்திருக் கினும் அவையனைத்தும் தங்கமேயென உண்மையாக உணர்ந்ததுபோலும்,

சு. இரும்பானது பற்பல பெயர்களை வாய்ந்து பற்பல காரிய ரூபங் களாயிருந்திடினும் அவையனைத்தும் இரும்பன்றி வேறில்லையெனத் தெரிந் ததுபோலும் உணர்வதே யுபதேசமென்றனர்.

எ. இவ்வுண்மை எனதாசிரியர் தெரிந்தார் இல்லைபோலும், தெரிந் திருந்தால் சொல்லியிருப்பர் ஆகலின் தேவரீரே உபதேசித்தருள வேண்டு மென்றனர்.

கண்டம் உ.

இப்பிரபஞ்சம் நாமரூபங்களை யடைவதற்கு முன் * சத்தாகவும், ஒன்றாகவும், அத்வதீயமாயும் இருந்தது. இது (சகம்) அசத்தாகவும், ஒன்றாகவும், அத்வதீயமாயு மிருந்தது. இந்த அசத்திலே சத்துண்டாயது எனச் சிலர் கூறுவர். அது எங்ஙனம் கூடும்? அதற்குப் பிரமாணமெனை? அசத்திலிருந்து சத்துவருமோ? ஆகையால் சத்தாகவும் ஒன்றாகவும், அத்விதீயமாக விருந்தது என்றே கொள்ளவேண்டும்.

உ. அந்தச்சத்து பலப்பிரகாரமா ஆவோமெனச் § சங்கற்பித்து, அக் கினியை உண்டாக்கியது. அது சலத்தினை யுண்டாக்கியது. இதனால் தான் ஒருவன் அக்கினியால் தபிக்கும்போது அவனுக்கு வியர்வை யுண்டாகிறது.

ங. அந்தச் சலம் அன்னத்தை உண்டாக்கியது அதனால் தான் அதிக மழை அதிகம் பெய்கிற விடத்தில் அன்னமதிகம் விளைகிறது.

---

* ஈண்டு சத்தென்றது நித்தியமாயுள்ள மாயை, ஒன்றென்றது காரிய ரூபமடைதற்கு முன் காரணரூபமாயிருந்த அவசரம், அத்வதீயமென்றது பிரமத்திற்கு அநந்நியமாயிருக்குந் தன்மை.

§ பிரமமானது மாயையினின்றும் பிரபஞ்சத்தைக் காரியப்படுத்த வேண்டுமெனச் சங்கற்பித்ததை ஈண்டு மாயை சங்கற்பித்ததாகக் கூறு வது பங்கஜ நியாயம்.

கண்டம் ௩.

காணப்படுகின்ற பூதங்கட்கெல்லாம் மூன்று காரணங்களுண்டு. பட்சியாதி சாதிக்குக்காரணம் முட்டை, மானிடர் பசுவாதி சாதிகட்குக் காரணம் கர்ப்பப்பை, பூமியைப்பிளந்துகொண்டு கிளம்புகிற மலை மரமுதலான தாவரங்கள்.

௨. (அக்கினி, சலம், பூமி) ஆகிய இம்மூன்று தேவதைகளுக்குள் எங்ஙனம் ஜீவாத்மாவைப் பிரவேசிக்கச் செய்வதெனச் சத்து சங்கற்பித்து ஒவ்வொன்றை மும்மூன்றாகச் செய்தது.

கண்டம் ௪.

மும்மூன்றாவன, அக்கினியிற் சிகப்பு தேசசின் ரூபம், வெளுப்பு சலத்தின் ரூபம், கருமை அன்னத்தின் ரூபம். இவ்வுண்மையறிந்த பிறகு அக்கினித்துவமில்லை. அக்கினி பெயர்மாத்திர மானவிகாரம். மற்றைய மூன்று முண்மை.

௨. இங்ஙனமே சூரியன், சந்திரன், மின்னல் இவைகளிடத்தும் அறியவேண்டியது.

௩. நம்மவருள் ஒருவனும் இப்போது கேட்கப்படாததையும், அறியப்படாததையும், உதகரிக்கவேண்டாம். இது பெரியோர்கள் கொள்கை.

கண்டம் ௫.

உண்ணுகிற அன்னத்தின் தூலபாகம் மலமாகவும், மத்யபாகம், மாம்ஸமாகவும் ஆகிறது. இது மனதைப் பலப்படுத்துகிறது.

௨. குடிக்கின்ற ஜலத்தின் தூலபாகம் மூத்திரமாகவும், மத்யபாகம் இரத்தமாகவும், சூட்சுமபாகம் பிராணனாகவும் ஆகிறது.

௩. புசிக்கப்பட்ட தேசசின் தூலபாகம் எலும்பாகவும், மத்யபா[illegible] மச்சையாகவும், சூட்சுமபாகம் வாக்காகவும் ஆகிறது.

௪. மனம் அன்னமயமாயும், பிராணன் அப்புமய.
தேஜசமயமாகவுமிருக்கிறது என்றனர் பிதா.
இன்னும் நன்கு விளங்கவில்லை யென்றனர்.

மெய்கண்டசாத்திரம் பதினான்கு மூலம் விலை அணா 0—8—0

கண்டம் ௬.

தயிரில் சூட்சுமபாகம் வெண்ணெயாகக்கிளம்பி எங்ஙனம் நெய்யாகிறதோ? அங்ஙனம் அன்னத்தின் சூட்சுமபாகம் கிளம்பி மனசாகவும், ஜலத்தின் பாகம் பிராணனாகவும், தேஜசின்பாகம் வாக்கும் ஆகிறது.

கண்டம் ௭.

ஒரு புருடன் பதினாறு கலைகளோடு கூடியவன். பதினைந்துநாள் சாப்பிடாமல் ஜலத்தைக் குடித்துக்கொண்டிருந்தால் பிராணன் போகமாட்டாது ஏன்? ஜலம் பிராணமயம்.

௨. புத்திரன் பதினைந்துநாள் சாப்பிடாமலிருந்து பிதாவிடம் வந்து நான் சொல்வதென்ன விருக்கிறதென்றார். இருக்கு, யஜுர், சாமம் அத்தியயனம் பண்ணென்றார். அவை இப்போது என்மனத்தே தோன்றவில்லையென்றார்.

௩. பெருநெருப்பிலிருந்து மிகுந்த மின்மினிப்பூச்சி யளவு இருக்கிற தீயானது பல வஸ்துக்களை யெரிக்கமுடியாதோ? அங்ஙனமே நினது பதினைந்து கலைகளில் மிகுந்திருக்கிற ஒருகலை வேதங்களை அத்தியயனஞ்செய்ய முடியாது ஆதலால் இனி சாப்பிடு என்றனர்.

௪. அங்ஙனமே சாப்பிட்டபின் பிதாவினிடம் வந்து நான் சொல்வதென்ன விருக்கிறதென்றார். அத்தியயனம் செய்யென்றார். உடனே அங்ஙனம் செய்தார்.

௫. உன்னிடம் மிகுந்திருந்த ஒருகலை அன்னத்தால் மனசுபலமடைந்து வேதஞ்சொல்ல முடியாமற் போய்விட்டது. ஆகையால் மனசு அன்னமயமாகும் என்றனர். புத்திரன் உண்மையறிந்தார்.

மணவழகு.

நீதி.

“அவஶ்யம் அநுபோக்தவ்யம் க்ருதம் கர்ம சுபாசுபம்
நாபுக்தம் க்ஷீயதே கர்ம கல்பகோடிசதைரபி”

எத்தகையரும் தாங்கள்செய்த நல்வினை தீவினைகளைத் தாமேயநுபவித்துத் தீரவேண்டும். அநேக நூறு கல்பகோடிகால மானபோதிலும், தாங்கள் செய்த நன்மை தீமைகளின் பலனை யநுபவியாமல் அவ்வினை யழிய மாட்டா.

சிவஞானபோத வசநாலங்காரதீபம் விலை ரூபா 2—8—0

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சமயோற்பத்தி

ஆன்மாக்கள் கடவுளை அடையும் நெறியைப் பயிலும் முறையே, சமயம் என்று சொல்லத்தக்கது. இந்த முறை இக்காலத்திலே பலவடிவு கொண்டு நடைபெறுகின்றது. உலகத்திலே நடைபெறும் சமயங்கள் பலவும் தம்முட் பலவாறு முரணுமாயினும், கடவுளை அடைதலே ஆன்மாக்கள் பெறுதற்குரிய உறுதிப்பயன் என்பது எல்லாச் சமயங்கட்கும் ஒத்த துணிபாகும். இங்ஙனமானதொரு கொள்கையை மேற்கொண்டொழுகும் சமயம் உலகத்தில் எங்ஙனம் உற்பத்தியாயிற்றென்பது நாம் எல்லாம் அறியவேண்டியதொரு விஷயமாம்.

சமயம் உற்பத்தியானபின் காலவடைவிலே பிறழ்ந்தும் விரிந்தும் சிதைந்தும் பலபல வடிவுகொள்வது கூடுமாயினும், முதன் முதலாகச் சமயம் எனப்படுவதொன்று உலகத்தில் தோன்றியவாறு எங்ஙனம் என்பது அறிவுடையார் எல்லாம் நுணுகி அறியக்கிடப்பதொரு விஷயமாதலால், அதை எமது சிற்றறிவுக்கெட்டியவாறு ஒரு சிறிது எடுத்து விசாரிப்பாம்.

உலகம் அனைத்துக்கும் காரணரும், தமக்கொரு காரணம் இல்லாதாரும், தம்மை அடைந்தார்க்கு நித்திய சுகத்தைக்கொடுப்பாருமாகிய கடவுள் ஒருவர் உளர் என்பதும், அந்தக்கடவுளை அடைதற்குரிய உபாயங்கள் இவை என்பதும், இந்த உலகத்திலே மனிதர்க்குப் புலப்பட்டதெவ்வாறு? இந்தச் சட உலகத்தின்வேறாகியதொரு சித்துலகம் உண்டென்பதும், அந்தச் சித்துலகம் நித்திய நிலைபேறுடைத்தென்பதும் மாந்தர்க்குத் தோன்றியதெங்ஙனம்?

இந்தக் காலத்திலே பௌதிக ஞானமாகிய லௌகிக வித்தையே (Material Science) பெரிது சன்மானிக்கப்படுதலால், கடவுளுண்மையை அங்கிகரிப்பார் தாமும், சமயந்தானும் லௌகிக முறையாக மனிதருடைய அறிவில்நின்று தோன்றியதன்றி, யாதொரு தைவிக முறையாகக்

* சென்னைச் சைவசித்தாந்த மகாசபையில் படிக்கப்படும்படி, யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீ சபாரத்தின முதலியார் அவர்கள் எழுதியனுப்பிய வியாசம்.

கடவுளாற் கொடுக்கப்பட்ட தன்றென்பர். இவர்கள் இந்த லௌகிக தருமத்திற்கொண்டுள்ள அபிமானத்தால் இந்த முறைக்கு மேலாக யாதொரு தைவிகமுறை (Spiritual law) உண்டென்று கொள்வது இவர்களுக்குச் சிறிதும் உடன்பாடல்ல. ஆயினும் கடவுள் ஒருவர் உண்டென்னும் வழக்கு உலகத்திலே நிலைபூண்டு வலிபெற்றுவிட்டமையால், இந்த வழக்குக்கு மாறாக யாதொரு கொள்கையைப் பிரதிபாதித்தல் யுக்தமாகாது என்றெண்ணியபோதும், இவர்கள் "கடவுள் ஒருவர் இருக்கினும் இருக்கலாம்; அந்தக் கடவுள் உலகத்திற்காணப்படும் இயற்கை முறையேயன்றிப் பிறிதொரு பொருளல்ல" என்று இங்ஙனம் வாதிப்பர். இந்த லௌகிகமுறையாக மனிதருடைய அறிவு படிமுறையே விருத்தியுற்று, அந்த அறிவில் நின்று தானே சமயந் தோன்றிற்றென்பது இவர்களுடைய கொள்கை. லௌகிக முறையாகத் தோன்றும் மானுட அறிவிலே, கடவுள் அறிவுக்கறிவாய் அமைந்து விளங்கி, அந்த அறிவு வாயிலாகச் சமயத்தைத் தந்தார் என்றால் மாத்திரமே அவர்கள் கடவுளுண்மையை அங்கீகரிப்பர். இந்த லௌகிக முறையின் வேறாகவும் யாதொருசெயல் கடவுளாற் செய்யப்படும் என்றால் அங்ஙனம் கொள்வதினும் கடவுள் ஒருவர் இல்லை என்று முடிப்பதே உசிதம் என்பது இவர்கள் கருத்து. உற்றுநோக்குமிடத்து இயற்கைநிகழ்ச்சியே இவர்களுடைய கடவுள். இது பௌத்தம், நிரீச்சுர சாங்கியம் முதலிய நாத்திக மதக் கொள்கைகளை அநுசரித்ததோர் துணியன்றி ஆத்திகமத சித்தாந்தம் எனத் தக்கதல்ல.

இவர்கள் கடவுளுண்மையை உலக சம்மதம் பற்றிக் கைக்கொள்வதன்றி, கடவுளிடத்தே உண்மையான விசுவாசம் உடையாரல்லர். இவர்கள் கடவுளை விசுவசித்து, அவருடைய சச்சிதானந்தசொரூபத்தை எடுத்து விசாரிப்பதுண்டென்றால், அவர் சருவகாருண்ணியம், சருவஞானம், சருவசாமர்த்தியம் முதலிய இலக்கணங்களை உடையார் என்பது இவர்களுக்கு நன்கு புலப்படும். உலகத்துக்குக் காரணராகிய கடவுள் ஒருவர் உளர் என்பது நாட்டப்படுமிடத்து, அந்தக் கடவுள் இந்த இலக்கணங்களை எல்லாம் உடையர் என்பதும் தானே நாட்டப்படும். கடவுளிடத்தே இந்த இலக்கணங்கள் உண்டாமாயின், அவர் தமக்குப் புத்திரக்கிழமை பூண்டுள்ள ஆன்மாக்களுக்கு, பொதுவியல்பாகிய இந்த இயற்கை முறையானதன்றி, சிறப்பியல்பானதொரு தைவிக முறையால் ஒரு சமயத்தைக் கொடாதொழியார் என்பது இவர்களுக்குப் புலப்படுகின்றிலது. தைவிக முறை

தேவாரம் வேதசாரம் விலை ரூபா 3—0—0

யாக அளிக்கப்படும் சமயத்தைப்போல, லௌகிக முறையால் அளிக்கப்படுஞ் சமயம் அத்துணைப் பயன்பட மாட்டாதென்பதும், அது பயன்படுமிடத்தும், காலந்தோறும் சிறிது சிறிதாக விருத்தியடைந்து மெய்ந்நெறியைக் காட்டுதற்குரிய உண்மைச் சமயமாய் அமைவதற்குப் பல்லூழிகாலம் செல்லும் என்பதும், இங்ஙனம் பிரயோசனக்குறைவும் காலதாமதமுமாகிய இரண்டும் ஒருங்கே விரவுற்று விளங்குவதொரு செயலைக் கடவுளுடைய பூரண கருணை என்று சொல்வது கூடாதென்பதும், இவர்களுக்கு இவர்கள் லௌகிகத்திற்கொண்ட அபிமான முதிர்ச்சியினால் புலப்படுவதில்லை. இவர்கள் வைதிகமுறையில் தமது கருத்தைச் சிறிதாவது செலுத்துவதின்றி, தமது முழுக்கருத்தையும் லௌகிகத்திற்றானே செலுத்தி அதனை அளவுகடந்து அபிமானித்தல் பற்றியே இந்த விபரீத விளக்கம் இவர்கள்பால் உதிக்கலாயிற்று.

வைதிக முறையாக ஒரு சமயம் தோன்றுவதுண்டாயின், அது குற்றங்களில் நீங்கி, கடவுளை யடைதற்குரிய உபாயங்களைத் திட்பநுட்பமுற அதி இலகுவில் எடுத்து விளக்கிக்காட்டும். அந்தச் சமயத்தைச் சனங்கள் சந்தேகமின்றி விசுவசிப்பதும் இனிது கூடும். லௌகிகமுறையால் மனிதருடைய அறிவில் நின்று சமயந் தோன்றுவதுண்டாயின், அவ்வறிவு கடவுளை அடைதற்குரிய உண்மைத்துறையை ஒரே முறையில் நேரே காணமாட்டாததலால், அங்ஙனம் காண்பது படிமுறையாகப் பல நெடுங்காலம் போக்கிச் சிறிது சிறிதாகவே சித்திக்கத் தக்கதாம். அங்ஙனம் சித்தித்த வழியும் அதனை எல்லாரும் ஒருமனப்பட்டு அங்கீகரித்தலும் ஏலாது. இந்தக் குறைவுகளின்றி, ஆன்மாக்களுக்கு விரைந்து பலன் றருத்தக்கதொரு உபாயத்தைக் கடவுள் காட்டிக்கொடுத்திலர் என்றால், அந்தக் கடவுளைச் சருவகாருண்ணியம், சருவஞானம், சருவசாமர்த்தியம்முதலிய இலக்கணங்களை உடையார் என்பது சிறிதும் பொருந்தாது. ஆகவே இந்த இலக்கணங்களை உடையாராகிய கடவுள், லௌகிகத்தின் வேறாகியதோர் வைதிக முறையாகவே ஆன்மாக்களுக்கு ஒரு சமயத்தைத் தந்தருளினார் என்பது, அவருடைய இலக்கணங்களை ஆராயுமிடத்து நரமெல்லாம் நன்கறியக் கிடக்கின்றது. இங்ஙனம் கடவுளால் ஆதியிற் கொடுக்கப்பட்ட சமயம், காலம் செல்லச் செல்ல மனிதருடைய லௌகிக முதிர்ச்சியளவாகப் பலவாறு விகற்பமுற்றதனாற்றான் உலகத்தில் சமயங்கள் பலவாயின.

சிருட்டி ஆரம்பங்களிலே தோன்றும் மானுடர் கடவுளை அறிதற்குரிய பக்குவதசையில், தமது வழித்தோன்றல்களினும் சிறந்து விளங்குவர்,

என்பது இப்போது நடைபெறும் உலக நிகழ்ச்சிகொண்டு நாம் நன்கறியக் கிடக்கின்றது. காலம் செல்லச் செல்ல மனிதர் எல்லாம் லௌகீகத்தில் அதிகம் அதிகமாக அமிழ்ந்துதலை நாம் பிரத்தியட்சமாகக் காண்கின்றோம். இதுபற்றியே நமது சமயம் காலக்கிரமத்தைக் கிருதயுகம், திரேதயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகமென ஆன்மார்த்த விருத்தியளவுபற்றி நால்வகையின் வகுத்துக்காட்டும். உலகத்திலே நிகழ்ச்சியுற்றுவரும் ஆன்மார்த்த விருத்தியை (Spiritual progress) பொது நோக்காக நோக்குமிடத்து அது ஆரோகண கதியை (Evolution) அனுசரித்துக்கொண்டே வருகிறதென்று சொல்லத்தக்கதாயினும், சிறப்புநோக்காக நோக்குமிடத்து அந்த விருத்தி அவரோகண கதியையும (Involution) அவாந்தர நிகழ்ச்சியாக அனுசரித்தே நடைபெறுகின்றதென்பது நாம் எல்லாம் நன்கறியக்கிடக்கின்றது. இதுவே சமயஞானங்கொண்டு இந்த விஷயத்தை ஆராய்வார்க்கு எறபுடைத்தாகத் தோன்றும் சேய்மைக்கணுள்ள திருவருட் சார்பு பற்றி ஆன்மார்த்த விருத்தி சேய்த்தாக ஆரோகண கதியிற் செல்லுமாயினும், அண்மைக்கணுள்ள மலச்சார்பு பற்றி அவரோகணமுறையும் அவாந்தர நிகழ்ச்சியாக அண்மைக்கட் காணப்படுமென்க. ஒருமலைச் சிகரத்தைநோக்கிச் செல்லும்வழி ஏற்றமும் இறக்கமும் அமைந்து விளங்கினாற்போல ஆன்மார்த்த விருத்தி லௌகிகங் காரணமாக உயர்ந்தும், இங்ஙனமே மேல்நோக்கிச் செல்லும்.

ஆன்மார்த்த விருத்தியன்றி லௌகிகவிருத்தி தானும் (Material progress) எப்போதும் மேல்நோக்கி வளர்ந்துகொண்டே நடைபெறுவதென்று சொல்வது கூடாது. லௌகிக விருத்தியில் ஒருகால் சிறந்திருந்த எத்தனையோ தேசங்கள் பின்னர்த் தாழ்வடைந்ததும், தாழ்வடைந்த பின்னர்ச் சிலகாலஞ்சென்று முன்போல உயர்வடைந்ததும், நாம் சரித்திரமுறைகொண்டு நன்கறியக்கிடக்கின்றன, உயர்வும் தாழ்வும் கொள்ளிவட்டமும் காற்றாடியும்போல மாறிமாறி நிகழ்ந்துகொண்டு வருகின்றன. ஆகவே உலகத்தில் எந்த விருத்தியாவது ஆரோகணகதியிற்றானே எப்போதும் சலிப்பின்றிச் செல்கின்றதென்று சொல்வது சிறிதுங் கூடாது. ஆனால் சிருட்டி ஆரம்பங்களிலெல்லாம் ஆன்மிகம் (Spirituality) உயர்ந்த நிலையிற்றானே இருந்ததென்று நாம் உறுதியாக அறுதியிட்டுச்சொல்லலாம். ஞானபூரணராகிய கடவுள் ஆன்மிகத்திற சிறந்தாரை முதற்கட் சிருட்டிப்பது, அவர்கள் வாயிலாக அவர்கள் பிற்சந்ததியார் எல்லாம் நன்னெறிக்

செய்யுளிலக்கணம் விலை அணா 0—8—0

கட் செல்லுதற்குப் பெரிதும் அனுகூலமாகும். இங்ஙனமின்றி ஆன்மிகத்திற் குறைவுற்றோரை முதற்கட் சிருட்டிப்பதுண்டானால், அவர்கள் பின்னோர் ஆன்மிகத்திற் சிறப்பெய்துவது பெரிதும் தாமதித்திடும். இங்ஙனமானதொருசெயல் கடவுளுடைய செயல் எனப்படமாட்டாது. சிருட்டி ஆரம்பகாலத்தில் ஆன்மிகத்திற சிறந்த ஆன்மாக்கள் இல்லை என்று சொல்வதுங் கூடாது. அங்ஙனமானோர் இல்லாதிருத்.ல் கடவுளுடைய பரிபூரண நிலைக்குப் பெருங்குறைவாகும். அவருடைய சந்நிதிக்கட்டாலும் யாதொரு குறைவு இருத்தல் கூடாது. . (இன்னும் வரும்.)

ச. சபாரத்தின முதலியார்.
யாழ்ப்பாணம்;

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்துவிதம்.*

:0:

அத்துவிதம் என்பது வேத வேதாந்தமாகிய சித்தாந்தத்தை நிறுத்துவதற்காகும் ஒரு வச்சிர தீபமே யாம்.

அத்துவிதம் என்னும் வாக்கியப்பிரயோகம் வேதத்தில் ஓரோரிடங்களில் "நத்விதீயம் பிரம்மம்" எனக் கூறியிருத்தலினால் அவ்வத்துவிதம் என்னும் பதத்தை வேதபாஹ்ய மதஸ்தர்கள்நீங்கலாக மற்றையவர்களெல்லாம் தத்தம மததநிற்கியைந்தபடி விதரேகம் என்றும், கேவலம் என்றும்; விசிட்டமெனவும் அடைமொழி கொடுத்து வழங்கா நிறபர், இவ்விசேட அடைமொழிகளைக் கொடுத்துக் கூறும் அத்துவிதத்திறகு இவை பொருத்த முடைத்தா என்பதை முன்னர் ஆராய்ந்து பின்னர் அதன உட்கருத்தை யாவரும் அறிந்துய்யுமாறு நிறுவுவாம்.

---

* சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் 12-வது வருஷோத்சவத்தில் செந்தமிழ்ரத்நாகரம் வலஸை-சண்முகசுந்தர முதலியார் செய்த உபந்நியாசம்.

வடமொழியில் உள்ள "நத்விதீயம்" என்னும் வாக்கியத்தின் முதலிலுள்ள "ந" என்பது உபசர்க்கம். இவ்வுபசர்க்கமாகிய நகரம் உயிர்மெய்யெழுத்தாதலினால் அநநகரத்தில் "ந்" எனகிற மெய்யெழுத்து ஒழிந்த மாத்திரத்து அகர உயிரே நின்று அத்விதீயம் என வழங்கும். இவ்வாறு நகரத்தை அகரமாகக் கொள்வதற்கு விதியாதோவெனில், பாணினி முனிவரால் கூறப்பட்ட பாணினியம் என்னும் வியாகரணத்துள் ஆறுவது அத்தியாயம் மூன்றுவது பாதம் எழுபத்து மூன்றுவதான "நலோபோநஞு" என்னும் சூத்திரத்தையே பிரமாணமாக வடமொழி வல்லார் கூறியிருத்தலை நோக்கிக்கொள்க. இவ்வாறு வழங்கும் "அத்விதீயம்" என்னும் அருமறை வாக்கியப்பிரயோகம் செந்தமிழ் வழக்கில் அத்துவிதம் என்று திரிபெய்தி வழங்காநிற்கும். மேற்கூறிப்போந்த ந என்னும் அகரம் அன்மை, இன்மை, மறுதலை என்னும் பொருள்களைப்பயக்கும்.

முதலில் அன்மைப் பொருள்பற்றி யாராய்வாம். அகரம் எவ்விடத்து அன்மைப்பொருளை யுணர்த்துமென ஆராயுமிடத்து, அவ்வகரம் உயர்திணை அஃறிணை பொருட் பெயர்களோடு புணர்ந்தவழி அது ஒரு பொருளை மறுத்து வேறு பொருளை நாட்டுவதாகிய அன்மைப்பொருளை யுணர்த்துமென வறிக. உ-ம்-அஞ்ஞானி, என்றவழி அவ்வகரம் ஞானியை மறுத்து வேறு பொருளாகிய ஞானமில்லாதானை நாட்டுவதாகும். இதுபோலவே அப்பிராமணன், அசைவன் முதலியவைகளிலும் கூட்டிக்கொள்க. இதனால் அன்மைப் பொருளினிலக்கண மின்னதென அறிந்தாம்.

இரண்டாவது இன்மைப்பொருளை ஆராய்வாம். அகரம் எவ்விடத்து இன்மைப்பொருளை யுணர்த்துமென ஆராயுமிடத்து, அவ்வகரம் அஃறிணைப் பண்புச்சொல்லுடன் கூடியவழி அது ஒரு பொருளின் இருப்பை மறுத்து அதன் சுபாவத்தை நாட்டுவதாகிய இன்மைப்பொருளை யுணர்த்துமென வறிக. இதற்கு உ-ம்-அப்பிரகாசம், என்றவழி அதன் இருப்பாகிய பிரகாசத்தை மறுத்து பிரகாசமின்மையாம் அதன் சுபாவத்தை நாட்டுவதாகும். இதைப்போன்றே அசலம், அமலம், அனங்கம், அயோக்கியம் முதலியவைகளிலுங் கூட்டிக்கொள்க. இதனால் இன்மைப்பொருளினிலக்கண மின்னதென அறிந்தாம்.

இனி மறுதலைப் பொருளை ஆராய்வாம். அகரம் எவ்விடத்து மறுதலைப் பொருளை யுணர்த்துமென ஆராயுமிடத்து, குணகுணிப்பெயர்களுள் ஒன்

பகவத்கீதார்த்த பங்கம் விலை அணா—1.

ஆராயுமிடத்து சர்வ ஜீவ தயாபரனும் பசுபதி, இன்பதுன்பங்களற்றுப் பாஷாணத்தைப்போல் அநாதி கேவலத்திற்கிடந்த ஆன்மாக்கள் ஆனந்தத் தோடிருக்கும்பொருட்டுத் தனுகரண புவனபோகங்களையமைத்து வேதாகம புராணேதிகாசங்களையும், விதிவிலக்கு முதலியவைகளையும் நிருத்திக்கருணை நோக்கால் அனுப்பியதேயன்றிப் பிறிதில்லையாகலான் ஆன்மாக்களின் கடமைப்பாடுடையதாகும். குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநிலமன்னன் எவ்வாறு குடிகளைக்காத்தற்பொருட்டுச் சட்டநிரூபணஞ்செய்ததைச் சிறிதுந் தவறாது பாதுகாத்துப் பயன்துய்ப்பாரோ அதுபோன்றே மேற்கூறிப் போந்த சட்டங்களாகிய வேதாகம புராணேதிகாசங்களிற் கூறியபடி இவை விதி இவற்றைக்கொள்ளற்பாலது, இவைவிலக்கு இவற்றைத்தள்ளற் பாலது என ஒழுகி, நிரதிசயானந்த வீட்டுப்பேற்றை யடைவர். இதனால் பாஷாணத்தைப்போற் கிடந்த ஆன்மா முத்தித்திசையில் ஆனந்தத்தோடி ருக்கும் என்பது பெற்றும்,

இதுவரையும் ஆன்மாக்கள் உற்பத்திக்குக் காரணமும் அதன் முத்திப்பேற்றையுங் கூறினும். இம்முத்திப்பேற்றை விளக்கவந்த சொல்லே அத்துவிதமாகும். அத்துவிதமென்றால் இரண்டற்றது, இரண்டற்று நிற்பது எவ்வாறென்னில் அவனே யாகிவிடாமலும் அவனுக்கன்னியமாக இராமலும் இரண்டறக் கலந்துநின்று ஆனந்தந் துய்த்தலாம்.

ஆகவே, இனிவிசிட்டம் என்னும் அடைமொழிகொடுத்து வழங்கும் விசிட்டாத்துவித முத்திநிலையை ஆராய்வாம். விசிட்டாத்துவித முத்தி யாவது-வைகுண்டபதியாகிய ஸ்ரீமன் நாராயணமூர்த்தியானவர் எவ்வாறு சங்கு சக்கரகதை கோதண்டசார்ங்க மேந்திய கையராய் இலக்ஷ்மீசமேத ராய் எழுந்தருளியிருப்பரோ அதைப்போன்றே ஆன்மாக்களும் நித்திய சூரிகளாய் இலக்குமி நீங்கலாக நாராயணரது வடிவத்தைப் பெற்று சதா சேவைகண்டு ஆனந்தத்துடன் வீற்றிருப்பதே விசிட்டாத்துவித முத்தி யென்பர். (இன்னும் வரும்).

இங்ஙனம்,

வல்லை, சண்முகசுந்தர முதலியார்.

சிவலிங்க மகத்துவம் விலை அணா—¼.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதாகமங்களின் முப்பொருட்டுணிவு ஒன்றே.

—:0:—

தொகுதி - 6 - பகுதி - 11 - பக்கம் - 2'4 - தொடர்ச்சி.

இன்னும் "வருமிவணைம்மைப்பேணுமம்மைகாண் உமையே" எனவுலகீன்றவன்னைக்கு எம்மையுடைய ஆலங்காட்டப்பர் திருவாய்மலர்ந்தருளும் பெருவாழ்வு பெற்ற காரைக்காலம்மையார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய "அறிவானுந்தானே யறிவிப்பான்றானே யறிவாயறிகின்றான்றானேஎன்னும் அருமைவுரையையுஞ் சிந்திப்பாம். எல்லாமாயல்லவுமாய சர்வான்மாக்களோடு முயிர்க்குயிராயிலகும் பரசிவப்பிரபுவின் வியாபகத்தை யுணர்த்துவான் வந்த திருவாக்கேயாமன்றி எவ்வகையானும் ஆன்மாவென்ற பொருளினிருப்புச்சத்தியமென்பதையும் அதறகுத் தற்போதமுண்டென்பதையும் அதை யொழித் ததற்கே யவ்வுபதேசங்கள் தோன்றின வென்பதையும் மேலேவிளக்கியுள்ள நியாயங்களையுள்ளவாறுணர்வார் தெள்ளிதி னறியலாம் இது வொன்றே." ஒன்று நீ யல்லை யன்றி யொன்றில்லை யாருன்னை யறியகிற்பாரே" என்ற சுருதிவசனத்தில் "ஒன்று நீ யல்லை" என்பது சேதனு சேதனப் பிரபஞ்சங்களுளொன்று நீயல்ல வென்பதையும் "அன்றியொன்றில்லை" என்பது சிவவியாபகத்தானன்றிப் பசுபாசங்களிருக்கமுடியாதென்பதையும் உணரலாம்.

இனி நான்குவேத மஹா வாக்கியங்களில் "தத்துவமசி" என்னும் மஹாவாக்கியமொன்றைச் சிந்திப்பாம். அது நீயானாய் என்பதே யதனுண்மைப்பொருளென விளக்கியுள்ளார்கள். மற்றைய வாக்கியங்களையுஞ் சிந்திக்கின் ஆன்மாவடைய வேண்டிய பரிபாக சாதக சாத்தியங்களை விளக்கு முண்மையுபதேசமாவதன்றி ஏகான்மவாதஞ் சாதிக்க வெட்டுணையுமிடம் பெறவில்லை யென்பது உண்மையான அநுபவிகளொவரு மதிந்த

விஷயம் இங்ஙனமாய மஹாவாக்கிய உண்மையுபதேசங்களைப் பெற்றுய்ய நின்ற பொருளெதுவோ அதுவே யான்மாவாம் இந்தவுபதேசத்தால் சித்திக்கும் பிரமானந்த வாழ்வையடைந்து சுகிப்பது எதுவோ அதுவே யான்மாவாம். இந்த வுபதேசத்தைப்பெறும் பூர்வ புண்ணியமில்லாது ஜனன மரண சம்சார துக்கத்திற் பட்டுழல்வது எதுவோ அதுவே யான்மாவாம்.

இனி வேதாந்தமாயினுஞ் சித்தாந்தமாயினும் அதன்முடிவாகிய பிரயோசனம் துக்க நிவர்த்தியுஞ் சுகப்பேறெய்துதலுமேயாம் என்ப துபயவாதிகள் சம்மதம். அறம் பொருளின்பம் வீடடைதனூற் பயனே என்ற பிரமாணப்படி பிறப்பிறப்புகளின்றி முத்தியெய்துதலே ஆன்றோர்கள் துணிவாயிருக்க வதனைவிட்டு ஒன்றென்றும் இரண்டென்றுஞ் சண்டையிட்டு வாணாளை வீணாக்குவது அறிவாளிகள் கடமையன்றும். "தன்னையறியார் தலைவன் றனையறியார் முன்னைவினையின் முடிவறியார் பின்னைக் குருக்களென்று பெயரிட்டுக்கொள்ளுவர்களேயோ தெருக்கடனிலே சிலர்" என்றும், "தனையறியா ரீசன் றனையறியார் பாச வினையறியா ரானந்த மேவார்" என்றும் தன்னையறிந்தாற் றலைவன்மேற் பற்றலது பின்னுமொரு பற்றுமுண்டோ பேசாய் பராபரமே" என்றும் வரும் பிரமாணங்களைச் சிந்தித்து வேதாகமங்களி னாராய்ச்சியால் வரும் பிரயோசனம் திரிபதார்த்த நிச்சயமும் திரிபதார்த்த நிச்சயத்தா லுயிரும்பயன் தனக்குந் தலைவனுக்கு முள்ள சம்பந்தத்தைத் தெரிந்து தான் என்று மீளாவடிமையென்று கண்டு அன்புற்று ஒன்றேயிரண்டெனுஞ் சமரச சொருப சுக முத்தியடையவேண்டிய துண்மையென்பது மொருதலையா யுணரத்தக்கது.

இதுகாறுங் கூறிப்போந்தவாற்றாற் பெறப்படுவதென்னையோவெனின், வேதம் பிரமமொன்றே சத்தியமென்பது பதியையும் மற்றவை மித்தை என்பது பாசத்தையும் இங்ஙனம் பதியையும் பாசத்தையு முணர்கின்ற பசுவையுங்காட்டி திரிபதார்த்த நிச்சயத்தை நுண்ணறிவினர் சூசித்துணருமாறு உணர்த்துவது போலவே, அங்ஙனஞ் சூசித்துணருமாற்ற லில்லாதாரு மெளிதிலுணருமாறு ஆகமம் திரிபதார்த்தங்களுங் காலத்திரையத்தினு முள்ளதென்பதைக் கண்டாகோஷமாய் முழங்கிற்றே யன்றி வேதமொரு துணிவும் ஆகமமொரு துணிவுங் கூறிற்றிலவென்பதும் இங்ஙனமுணர்வதே "வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் வேறென்னார் கண்களிக்கும்

Sivajnana Siddhiyar Rs. 3—0—0.

நாதாந்தமோன நலமே பராபரமே" என்னுந் திருவாக்குக் கிலக்காயுணர்
வதாமென்பதும் பதி பசு பாசம் என்னு முப்பொருளும் அநாதிநித்திய
மாம் என்பது வேதாகமங்களிரண்டிக்கு முடன்பாடே என்பதும் பசு
வாகிய நான் என்று மீளாவடிமை என்பதும் தேவாதி தேவனுப சர்வான்
மக்கடோறு முயிர்க்குயிராயிலகும் பரமேசுர பாதாரவிந்தத்திடையறு வன்
புற்று ஒன்றேடிரண்டெனுச் சமரசசொருப சுக முதவியடையவேண்டிய
துண்மை என்பதும் "பந்தமும் வீடு மாயபத பதார்த்தங்க ளல்லான்"
என்ற பிரமாணப்படி பந்தமும் வீடும் ஆன்மா (பசு) வாகிய தனக்கே என்
பதும் வீடு என்பது பாசத்தினின்றும் விடுபடுதலே என்பதும் விளக்குந்
தனியையும் வேறென்னார் தின்னைத் துளக்கமறச் சேவனென்று சொல்லார்
பராபரமே" என்ற திருவாக்குக் கிலக்காய் சிவ சீவர்களினுண்மை யறி
யாது மயங்குதல் உண்மைஞானங் கைவரப்பெறும் பரிபாக முந்தாமையே
காரணமாம் என்பதும் இன்னோரன்னவர்களின பரிபாக ஏற்றத்தாழ்வை
யுணர்த்தவே "பட்டப்பகற் பொழுதை யிருளென்ற மருளர்தம் பக்ஷமோ
வென அப் பக்ஷம்" என்றும் "பூதங்களல்ல பொறியல்ல வேறு புலனல்ல
வுள்ளமதியின் பேதங்களல்ல விவையன்றி நின்ற பிரிதல்லவென்று பெரு
நூல் வேதங்கிடந்து தடுமாறும் வஞ்சவெளி" என்று வரும் திருப்பாடல்
களெழுந்தனவென்பதும். நான்குவேத மஹாவாக்யங்கள் ஒவ்வொன்றின்
பொருளையுஞ் சிந்திக்கின் ஆன்மாக்களுக்கு ஒழியாப்பிறவிக் குவித்தாகிய தற்
போத மிறக்கச்செய்து பரமதுக்க நிவிர்த்தியும் பரமானந்த பிராப்தியையும்
பயக்கும் உண்மை யுபதேசமாமன்றி ஏகான்மவாதஞ்சாதிக்கு வெட்டுணையு
மிடம் பெறவில்லை என்பதும இன்னு முய்ப்பன கொண்டுயத்தலுமாம.

"பூதமோ ரைந்தைப்பொறிபுலன் கரணம் பொருந்திய குணங்க
ளோர் மூன்றும் நாதமுங்கடந்தவெளியிலே நீயுநானுமாய் நிற்குநாளுள
தோ" என்றும், வேதாகமத்துணிவிரண்டில்லை யொன்றென்னவே வந்த
குருவே" என்றும் அப்பொருளுமான்மாவு மாரண நூல் சொன்னபடி தப்
பிலாச் சித்தொன்றுஞ் சாதியினுலெப்படியுந் தேரிற்றுவிதஞ்சிவாகமமே
சொல்லு நிட்டையாருமிடத் தத்துவிதமாம்" என்றும். "அத்துவிதம்
பெரும்பேறென்றறியாமல் யானெனும் பேயகந்தையோடு மந்தமதியினர்
போல மனங்கிடப்ப வின்னமின்னம் வருந்துவனே" என்றும் போனக
மிருக்கின்ற சாலையிடை வேண்டுவ புசித்தற்கிருக்கு மதுபோற் புருடர்
பெறு தர்மாதி வேதமுட னாகமம்புகலு ம்திறனுலாம்பயன் ஞானநெறி முக்ய
நெறி காக்ஷியதுமான முதல் நானுவிதங்கடேர்ந்து நானுனெனக் குளறு
படை யடைபெயர்ந்திடவு நான்கு சாதனமு மோர்ந்திட்டான நெறியாஞ்
சரியை யாதி சோபான முற்றனுபக்ஷ சம்புபக்ஷமாமிரு விகற்பமு மாயாதி
சேவையுமதிற் றிரண்டொன்றெனனுமோர் மானத விகற்பமற வென்று
நிற்பது நமது மரபெனற பரமகுருவே" எனவும், நானெனவு நீயெனவு
மிருதன்மை நாடாமல் நடுவே சும்மா தானமரு நிலையிதுவே சத்தியஞ்

Essentials of Hinduism. 3—0—0.

சத்தியமெனவே தமியனேற்கு மோன குருவாகியுங் கைகாட்டினையே" என்றும், ஆறுமாம "யானெனவெ திங்கறற வெல்லையதுபோதம்" என்னும் "செம்மானமகளைத் திருடும்திருடன் பெம்மான்முருகன் பிறவானிறவான் சும்மாவிருசொல்லறவென்றலுமே அம்மாபொருளொன்று மறிந்திலனே" என்றும், யானெனதுஞ் சொல்லிரண்டுங் கெட்டாலன்றி யாவருக்குந் தோன்றாத சத்தியந் தொல்லைப்பெருநிலம்" எனவும், எனதென்பதும். போய யானெனல் போயெல்லா மிறந்தவிடங்காட்டு நினைதென்பதும்போய் நீயெனல்போய் நிற்குநிலைக்கே நேசித்தேன் என்றும் வரும் சிவாநுபூதிச் செல்வர்கள திருவாக்காம் பிரமாணங்களை யுய்த்துணர்ந்துய்யுஞ் சாதுக்கள் சேமார்த்தம் வேதாகமங்களின் முப்பொருட்டுணிவு ஒன்றே என்பது காட்டப்பெற்றது.

(இன்னும் வரும்.)

தி. சு. சினியா பிள்ளை,
சைவப்பிரகாச சபை,
விருதுபட்டி.

சமாச்சாரங்கள்

—:o:—

தமிழ்க்களஞ்சியம் (Tamil cyclopedia.) இப்பெயர்கொண்ட நூலொன்று மாத சஞ்சிகையாக வெளிவருகிறது. பகுதி ஒன்று வெளிவந்தது. இதில் தமிழின் உற்பத்தி, தமிழின் தொன்மை, தமிழின் பதப்பொருள், தமிழ்ச்சிறப்பு (தமிழ் உயர் தனிச்செம்மொழி, தமிழ் தெய்வ பாஷை, தமிழ் மூலபாஷை) தமிழ்ச்சங்கம், தலைசங்கம் முதலிய விஷயங்களடங்கியிருக்கின்றன. சஞ்சிகை யொன்றுக்கு விலை அணா 8. வேண்டியவர்கள் சென்னைப் பிரம்பூர தமிழ் சைக்ளோபீடியா ஆபிசுக்கு எழுதிப் பெற்றுககொள்ளலாம்.

தேர்த்துறை சைவசித்தாந்த ஸ்ரீ பரமாசாரிய பக்தஜன சபை:— இச்சபையின் மூன்றாவது ஆண்டு வருடோற்சவம் ஜனவரி௴ 19௳ காஞ்சிபுரம் மகாவித்துவான் ஸ்ரீமான்-சோணாசல பாரதியவர்கள் அக்கிராசனம் வகிக்கக் கொண்டாடப்பட்டது, வித்துவான்கள் அறுவர் மகோபந்நியாசங்கள் செய்தனர்.

கோயிற்பட்டி பத்திவிளை கழகம்:—டிசம்பர்௴ 24, 25, 26-தேதிகளில் M. S. பூர்ணலிங்கம் பிள்ளை B A., L. T., அவர்கள் அக்கிராசனராகவிருக்க, பதினமூன்றாவது ஆண்டுவிழா நிறைவேறியது. பதினாறு வித்துவான்கள் மகோபந்நியாசஞ் செய்தனர்.

Studies in Saiva Siddhanta 3—0—0.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் பன்னிரண்டாவது ஆண்டுவிழா.

இச்சமாஜத்தின் பன்னிரண்டாவது ஆண்டு நிறைவிழா 1917-ம் வருடம் டிசம்பர் மீ 23, 24, 25-ம் தேதிகளில் சென்னைக்கடுத்த பிரம்பூர் செம்பியத்தில் அமைத்துள்ள ஓர் நாடகக் கொட்டகையில் மேற்படி சமாஜத்தின் நிர்வாகசபை அங்கத்தவரில் ஒருவராய செம்பியம் கிராம முனிசிப் ஸ்ரீமான் - பண்டிதரத்தினம்-புழல் - திருநாவுக்கரசு முதலியாரவர்களின் (Honorary Magistrate) பெருமுயற்சியால் மிகச்சிறப்பாக நடைபெற்றது. சித்தாந்தசரபம்-அஷ்டாவதானம் சிவஸ்ரீ-கலியாணசுந்தர யதீந்திர சுவாமிகள் அக்கிராசனம் வகித்து விழாவை அணிபெற நடத்தினர். இவ்விழாவில் ஏறக்குறைய 2,000 சைவசமயாபிமானிகள் கூடினர். அவர்களுள் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் ஸ்ரீமான் J. M. நல்லசாமிப் பிள்ளையவர்கள் B. A., B. L. குருவிக்குளம் ஜமீன்தாரவர்கள், ஊத்துக்குழி ஜமீன்தாரவர்கள், ஸ்ரீமான் வேணுகோபால செட்டியாரவர்கள் B. A., B. L., C. M இராகு செட்டியாரவர்கள் M.B P.T, ஸ்ரீமான் தில்லைநாயகம் பிள்ளையவர்கள், ஸ்ரீமான் செல்வகேசவராய முதலியாரவர்கள் M. A., ஸ்ரீமான் சாமிநாதப்பிள்ளையவர்கள், ஸ்ரீமான் திருமணம்-அண்ணாமலை முதலியாரவர்கள், ஸ்ரீமான் வி. இராஜு கிராமணியாரவர்கள், ஸ்ரீமான் S. இரத்தினவேலு செட்டியாரவர்கள், (Dubash) முதலிய பலராம். அவைத்தலைவர்களுக்கும், உபந்நியாசர்களுக்கும், ஏனைய பிரமுகர்களுக்கும் ஸ்ரீமான் பு. திருநாவுக்கரசு முதலியாரவர்களும், ஸ்ரீமான் நல்லசிவன் பிள்ளை B.A., B.L. அவர்களும் ஏளவரவு கூறினர். அக்கிராசனரவர்கட்கு நல்வரவேற்புக்கவி படிக்கப்பட்டது. பின்னர் சமாஜக்காரியதரிசியாகிய ஸ்ரீமான் வி. குப்புசாமி முதலியாரவர்கள் ஆண்டு அறிக்கைப்பத்திரம் வாசித்தனர். இதுவரை சமாஜத்தில் 780 அங்கத்தினரே இருக்கின்றார்களென்றும், ஒவ்வொருவருக்கும், சித்தாந்தப்பத்திரிகை இலவசமாகக் கொடுக்க வேண்டியி

ருத்தலால், இன்னுமனேகர் அங்கத்தினராகச் சேர்ந்து சமாஜத்திற்குப் பொருளுதவி செய்தாலன்றி, கழக நோக்கங்கள் முட்டின்றி முடிதல் இயலா தென்றும் வற்புறுத்திக் கூறினர். இதன்பின்னர் தலைவரவர்கள் முகவுரை பிரசங்கத்தில், இவ்வுலகின்கண்ணே ஆன்மகோடிகளின் பலவகைப்பட்ட கன்மங்கட்குத் தக்கபடி முழுமுதற்கடவுள் வேதாகமங்களிற் பற்பல சமயங்களை வகுத்துள்ளாரேனும், அச்சமயங்களேயாய், அவ்வச்சமயங்களைக் கடந்ததாய், முடிவினதாய, தனக்குமேலோர் முடிவிலதாய ; அவ்வச்சமய விதிவழிநின்று வழிபடுவார்க்கெல்லாம் அனுக்கிரகிக்கும் முழுமுதற்கடவுள் ஒருவனே யாமாகலின் அவ்வச்சமயப் பொருளும் தனவயின் அடக்கிக்கொண்டு தானவற்றிற் கதீதமாய நிற்கும விழுமியசமயம் சித்தாந்தமே. ஆகவே அறிவாளிகள் பலராலும் பொன்னேபோல் போற்றப்படும் உரிமை உடைத்து சித்தாந்தமெனக் கூறி முடித்தனர்.

பின்னர் சமாஜ உபஅக்கிராசனாதிபதிகளுள் ஒருவராகிய மதுரை-ஸ்ரீமான் J. M. நல்லசாமிப் பிள்ளையவர்கள் B. A., B. L. "சிவஞானபோதம்" என்னும் உயரிய நூற்பொருளை விஷயமாகக் கொண்டு அரிய பெரிய சித்தாந்த உண்மைகளை தன்னகத்தே யடக்கியுள்ள சிவஞானபோத மென்னும் நூலைச் சைவசமயமக்கள் ஒவ்வொருவரும் ஐயந்திரிபறக்கற்றுணர வேண்டு மென்று வற்புறுத்தினர். ஸ்ரீமான் சதாசிவச் செட்டியாரவர்கள் B. A. "வாகீசர் பிரபாவம்" என்பதை விஷயமாகக்கொண்டு அந்நாயனாரின் சரித்திரத்தில் அமைந்துள்ள நுணுக்கங்களை விரிவாக எடுத்துரைத்தனர். சமாஜ காரியதரிசியாகிய ஸ்ரீமான் ஓ. குப்புச்சாமி முதலியாரவர்கள் "கற்பு" என்னும் விஷயமாகப் பேசத்தொடங்கி மற்றையரெல்லாம் கற்பென்பதற்கு மகளிர்நிறை என்பதே பெரும் பொருளாகக்கொண்டு கூறுவரேனும் தாம் அவ்வாறு கூறாது கல்வி யென்னும் பொருளிலேயே சைவ சித்தாந்தத்தை நிலை காட்டினர். தூத்துக்குடி-ஸ்ரீமான் P. முத்தைய பிள்ளையவர்கள் திருக்குறளின கடவுள்வாழ்த்தையே ஆதாரமாகக்கொண்டு சிவபிரானே வழிபடு கடவுளென வற்புறுத்திப் பேசினர். சென்னை ஸ்ரீமான் கா. சுலாலசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள "சித்தாந்தம்" என்னும் விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டு முப்பொருளின் உண்மையைக் கல்லால நீழலின் கீழுள்ள கடவுளின் சின் முத்திரையில் காட்டினர். பிறகு சபாநாயகருடைய முடிவுரை முடிந்தது. சபை ஆரம்பத்திலும் இடையிலும் முடிவிலும் சென்னைச் சிவனடியார் தலயாத்திரைச் சங்கத்தார் தேவார பாராயணஞ் செய்தனர்.

திருத்தொண்டர் வெண்பா -(திருத்துறளுந் தாரார்த்த முடன்) விலை அணா—1.

இரண்டாம் நாள் ஸ்ரீமான் பொன்மார்-நடேச முதலியாரவர்கள் "மெய்ப்பொருளுணர்ச்சி" என்னும் விஷயமெடுத்துத் திருக்குறளிலுள்ள மெய்யுணர்தல் என்பதையே தனக்கு ஆதாரமாகக்கொண்டு பேசினர். ஸ்ரீமான-மணிமங்கலம்-திருநாவுக்கரசு முதலியாரவர்கள் "பாதிவிருத்தம்" என்பதை விஷயமாகக்கொண்டு சித்தாந்த நயங்கள் அளவில தெளிவாக வெடுத்துக்காட்டி, சிவஞான சித்தியாரில் ஓர் விருத்தப்பாதி போதும் என்பது முதலாகப்பல பேசித்தம் விஷயத்தை முடித்தனர். காவித்தண்டலம் ஸ்ரீமான் வேதாசல முதலியாரவர்கள் "பிறவியினருமையும் பயனும்" என்பதைப் பற்பல புராணங்களை மேற்கொண்டு விரிவாகப் பேசினர். சென்னை ஸ்ரீமான் மோ-கந்தசாமி முதலியாரவர்கள் B. A. "தமிழரின் கடவுட் கோட்பாடு" என்பதை விஷயமாகக்கொண்டு தமிழ் முறையாய் திருக்குறளினின்றும் பல மேற்கோள்களுடன் ஓர் விரிவுரை நிகழ்த்தினர். திருநெல்வேலி ஸ்ரீமான கா. சுப்பிரமணியப்பிள்ளை யவாகள் M. A., M. L. "சிவ தருமம்". என்னும் விஷயத்தைப்பற்றி ஓர் அரிய உபந்யாசஞ் செய்து சைவ சமயம் மிகச்சிறந்த சமயமென்றும், இச்சமயத்திற்கு அன்பு, அருள் என இரண்டுமே அடிப்படையாக உள்ளன என்பது முதலாகப் பல பேசினர். சென்னைப் புராணிகர் ஸ்ரீமான் பெ-கந்தசாமிப் பிள்ளையவர்கள் "பக்தி" என்னும் விஷயத்தை எடுத்துகொண்டு தாம் நெடுநாள் பழகிய புராணப் பிரசங்க வன்மையால் பலர் மகிழப் பேசினர். பிறகு சபா நாயகர் முடிவுரை முடிந்தவுடன் சங்கக் காரியங்களைப்பற்றிய அவயவிகள் கூட்டம் தொடங்கிறது.

மூன்றாம் நாள் சென்னை ஸ்ரீமான் செந்தமிழ்ரத்நாகரம் வலையசண்முகசுந்தர முதலியாரவர்கள் "அத்துவிதமும் சமாஜக்கடமையும்" என்பதைத் தம் விஷயமாகக்கொண்டு தமது நெடுநாள் அநுபோக ஞானத்தால் விமரிசையாய்ப் பேசினர். யாழ்ப்பாணம்-ஸ்ரீமான்-சோமாஸ் கந்தப்பிள்ளையவர்கள் "அடியார் பெருமை" என்பதை விஷயமாகக்கொண்டு தாம் உண்மையாகவே ஐயந்திரிபறக் கற்றுணர்ந்த பல நூல்களினின்றும் மேற்கோள்களை வெள்ளிடைமலைபோல் பலர்க்கும் பயன்படும்படி எடுத்துக்காட்டிப்பலரும் மகிழ்வெய்தப் பேசிமுடித்தனர். "ஆளுடைய பிள்ளையார் பிரபாவம்" என்பதைப் பற்றி சமாஜ வனிதையர்வகுப்புக் காரியதரிசியாகிய ஸ்ரீமதி-ஆண்டாளம்மாளவர்கள தெள்ளிய இனிய நடையில் விரித்து விளக்கமாக உரைத்தார்கள். திருக்கோவலூர்-ஸ்ரீமான்-மா. ரா. குமார

மணவழகு சரித்திரம் (படத்துடன்). விலை அணு—4.

சாமிப் பிள்ளையவர்கள் "ஒற்றுமை" என்னும் விஷயத்தைத் தமது மனப்பாங்கின்படி யாவருளத்தும்பதியப் பகர்ந்தனர். குளித்தலை பிரம்மஸ்ரீ A. அரங்கசாமி அய்யரவர்கள் "சந்ததி ஞானம்" என்பதைப் பற்றி பிரபல பிரமாணங்களோடு சிறப்பாகப் பேசினர். திருநள்ளாறு-ஸ்ரீமான்-சு நடேச தேசிகரவர்கள் "கடவுளின் சொரூப தடத்தலட்சணம்" என்னும விஷயத்தைப்பற்றி விளக்கமாகச் சொல்லிமுடித்தனர். இறுதியில் ஸ்ரீமான் T. நல்லசிவன் பிள்ளையவர்கள் B A., B L., சித்தாந்த கலாசாலை ஒன்று ஸ்தாபனஞ்செய்வதற்கு ஒவ்வொரு ரூபாய்க்குக் குறையமால் வருடந்தோறும் சைவாபிமானிகள் யாவரும் கொடுத்துவருதல் கடனென்று குறிப்பித்து வேண்டிக்கொண்டனர். அன்றைய தினம் தேவகோட்டை நகரத்துச் சிரோமணிகளாகிய ஜமீன்தார் செட்டியாரவர்கள், சத்திரம் செட்டியாரவர்கள், மைனர் செட்டியாரவர்கள் முதலிய பிரபுக்களெல்லோரும் வந்து சிறப்பித்தார்கள். பின் தலைவர் முடிவுரையும், அன்னார்க்கும் பிறர்க்கும் வந்தனம்கூறுதலும் நிகழ்ந்தன. பிறகு உபசரணைச்சங்கத்தலைவராகிய ஸ்ரீமான்-தில்லைநாயகம் பிள்ளையவர்களும் ஷை சங்கக் காரியதரிசியாகிய ஸ்ரீமான்-பு. திருநாவுக்கரசு முதலியாரவர்களும் பேசினர். அவர்களுள் கடைசியாகப் பேசிய ஸ்ரீமான்-திருநாவுக்கரசு முதலியாரவர்கள் தாம் சமாஜத்தை அங்குக்கூட்டி நடத்துவதற்குத் தமக்கு இரண்டு புஜங்கள் போல் தம்முடைய யொருசாலை மாணாக்கராகிய ஸ்ரீமான்-வல்லை. சண்முகசுந்தர முதலியாரவர்களும் சமாஜக் காரியதரிசியாகிய ஸ்ரீமான்-கி. குப்புச்சாமி முதலியாரவர்களும் பலவழிகளிலும் உதவிபுரிந்தனரென்று உண்மை பேசும் தம் நாவினால பல உண்மைகளைப் பேசினர். பிறகு வாழ்த்துப்பாக்களும் தேவார பாராயணங்களும் நிகழ்ந்து இவற்றோடு இவ்வாண்டு பெருவிழா மங்களமாக முற்றுப்பெற்றது.

களந்தைகிழான்.
(கி. குப்புச்சாமி.)